

avem nici-un ban. Să nu perdem curagiul, Dumne-deu veghiadă asupra-ne. »

Bêtrânul intră în palatul guvernatorului, și îndată fu încongiurat de o mulțime de sclavi negri, smulși din patria lor și condamnați la lucrările quelle mai trudose. Ânsă fiind-quô nici-unul din ei nu cunosceà limba germană, și fiind-quô alt-fel nu se puteà înțellege cu dênșii, ellu se află într'o încercătură și mai mare dequât pînă aci. De-o-dată se deschisse ușa unei camere que respundeà în salla de intrare, și vedu eşind de aci un om nalt și uscățiv, cu fața arsă de sóre, și cu un aer posomorit și respingător. Aquesta erà guvernatorul.

Ellu își aruncă îndată căutătura asupra lui Riemann, quare, afară de guvernator, erà singurul alb care se află în mijlocul domesticilor sei, și-i întinse mâna fără a pronunța o singură vorbă. Riemann, după que se înclină cu un mare respect, îi dette hârtia que i se liberasse la Rio-Janeiro. Guvernatorul, după que o citi, făcù semn unuia sclav, și reintră în cabinetul sei, fără să fi proferat măcar un cuvânt. Bietul Riemann nu scia que să cugete despre aquéstă scenă, și-si adusse a minte cu neliniște de sârmanii sei copii,